

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk -Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie :

Przewodniczący SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant sekr. sąd Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 20 maja 2016 roku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Wierzytelności Detalicznych Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego (...)z siedzibą w W.

przeciwko G. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 listopada 2014 r. (data wniesienia do sądu) powód (...) (...) w W. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, by pozwana G. T. zapłaciła na jego rzecz kwotę 18.084,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 06 listopada 2014 r. do dnia zapłaty, wraz z kosztami sądowymi w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 28 sierpnia 2007 roku pozwana G. T. zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. (poprzednikiem prawnym (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.) umowę kredytu numer (...). Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność wynikająca z ww. opisaney umowy została wypowiedziana. Następnie na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z wniosku pierwotnego wierzyciela toczyło się postępowanie egzekucyjne, które nie doprowadziło do wyegzekwowania należności stwierdzonej tytułem wykonawczym. W dniu 08 października 2014 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej wkład niepieniężny - wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek, w tym przeciwko pozwanej. W dniu 24 października 2014 r. powód zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w W. umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w W. zwolniła się z zobowiązania względem powoda poprzez spełnienie innego świadczenia tj. przelew wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej w W., które zostały wniesione aportem do B. spółki z ograniczona spółki komandytowej w dniu 08 października 2014 r., w tym przeciwko pozwanej.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Postanowieniem z dnia 03 lutego 2015 r. sygn. (...) (...) na podstawie art. 505³⁴ § 1 kpc Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu Gdańsk – Północ w Gdańsku, jako Sądowi właściwości ogólnej pozwanej.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu argumentowała, iż powód nie wykazał wysokości roszczenia, nie uwzględnił wpłat dokonywanych przez pozwaną na kwotę 13.000 zł. Nadto podniosła zarzut przedawnienia roszczenia z uwagi na fakt, iż umowa została rozwiązana z dniem 02 stycznia 2011 r., pozew zaś został złożony dopiero w dniu 06 listopada 2014r. Wskazywała również, iż działanie powoda jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego, narusza bowiem zasadę wzajemnej lojalności stron umowy, zasadę równości podmiotów uczestniczących w obrocie gospodarczym, zasadę ochrony słabszej strony umowy, zasadę wykonywania umowy w dobrej wierze, prowadzi działania na szkodę klienta. Argumentowała, iż nie uchylała się od spłaty zadłużenia. Dopiero urodzenie dziecka w 25 tygodniu ciąży o wadze 600g, spowodowało, iż nie była w stanie dokonywać spłaty kredytu zgodnie z postanowieniami umowy. Córka wymaga intensywnej rehabilitacji, całodobowej opieki. Wydatki na leczenie, rehabilitację, edukację dziecka pochłaniają wszelkie środki finansowe jakie posiada. O powyższej sytuacji informowała wierzyciela, jednakże bezskutecznie. Wskazywała również, iż posiadała do spłaty również kredyt w mbanku, z którym to podmiotem zawarła porozumienie w zakresie spłat należności z umowy łączącej strony. W następstwie którego dokonała spłaty zadłużenia. Wskazywała również, iż w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki od zastosowania art. 357¹ kc.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 sierpnia 2007 roku pozwana G. T. zawarła z (...) Spółką Akcyjną w W. (poprzednikiem prawnym (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej w W.) umowę kredytu numer (...). Wobec braku spłaty zadłużenia, wierzytelność wynikająca z ww. opisanej umowy została wypowiedziana.

okolicość bezsporna, nadto dowód: umowa o kredyt na miarę -k. 29 - 29verte, postanowienie z dnia 23 września 2011 –k. 41, wyciąg z decyzji (...)k. 42-44

Na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 04 kwietnia 2011 r. nr (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z wniosku pierwotnego wierzyciela toczyło się postępowanie egzekucyjne.

okolicość bezsporna, nadto dowód: zeznania pozwanej G. T.–k. 197, bankowy tytułu egzekucyjny –k.31, wniosek o nadania klauzuli -k. 32-33, postanowienie z dnia 17 maja 2011 r. –k. 34-35

W dniu 08 października 2014 r. (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. jako komandytariusz wniósł aportem do spółki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej wkład niepieniężny - wymagalne wierzytelności z tytułu udzielonych kredytów i pożyczek, w tym przeciwko pozwanej.

okolicość bezsporna, nadto dowód: wypis z (...) (...) –k. 48-51, wciąg z wykazu wierzytelności –k. 26

W dniu 24 października 2014 r. powód zawarł z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w W. umowę o świadczenie w miejsce wykonania, na mocy której (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową w W. zwolniła się z zobowiązania względem powoda poprzez spełnienie innego świadczenia tj. przelew wierzytelności przysługujących (...) Bank (...) Spółce Akcyjnej w W., które zostały wniesione aportem do B. spółki z ograniczona spółki komandytowej w dniu 08 października 2014 r., w tym przeciwko pozwanej.

okolicość bezsporna, nadto dowód: umowa o świadczenie w miejsce wykonania –k. 47-47 verte, wciąg z załącznika nr 1 do umowy o oświadczenie w miejsce wykonania

G. T. tytułem spłaty zadłużenia wynikającej z umowy kredytu numer (...) uiściła w latach 2007-2014 kwotę 21.768,60 zł.

Dowód: potwierdzenia przelewu –k. 95-131,209-226

G. T. w dniu (...) urodziła córkę L. M. w 25 tygodniu ciąży o wadze 600g, która w dalszym ciągu wymaga stałej opieki, rehabilitacji. Łączny koszt opieki nad córką wynosi około 2.000 zł.

dowód: zeznania pozwanej –k. 197, zeznania świadka S. M.–k. 196-197, dokumentacja medyczna –k. 132-159, orzeczenie o niepełnosprawności –k. 159, pismo pozwanej z dnia 26 października 2015 r., 15 grudnia 2014 r. 27 października 2014 r. wraz z potwierdzeniami nadania –k. 160-173

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako przedawnione nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił okoliczności mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy na podstawie załączonych dokumentów. Wskazać należy, iż prawdziwości i wiarygodności tych dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd w swych ustaleniach oparł się na zeznaniach pozwanej G. T. oraz świadka S. M., które uznał za spójne i logiczne, znajdujące potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w sprawie. Sąd miał na uwadze więzi rodzinne łączące świadka z pozwaną jednakże nie dopatrzył się podstaw do ich podważenia, mając na uwadze również fakt ich nie kwestionowania przez stronę powodową.

Roszczenie zgłoszone przez stronę powodową dotyczyło wiarygodności wynikającej z umowy kredytu łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem, którą powód nabył w drodze umowy cesji wiarygodności.

Legitymacja stron w sprawie była bezsporna.

Z uwagi na podniesiony przez pozwaną w odpowiedzi na pozew zarzut przedawnienia zadaniem Sądu w niniejszej sprawie zasadnym było ustalenie, czy dochodzone pozwem roszczenie uległo przedawnieniu.

Istota przedawnienia polega na tym, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, powołując się na upływ tego czasu. Skutek przedawnienia polega więc na tym, że dłużnik uzyskuje prawo zgłoszenia zarzutu wyłączającego możliwość dochodzenia wykonania świadczenia (lub odszkodowania za szkody powstałe wskutek jego niewykonania lub nienależytego wykonania) przed sądem (państwowym lub arbitrażowym). Sytuacja dłużnika, która polega na możliwości odmowy świadczenia przez podniesienie zarzutu przedawnienia, jest jego prawem podmiotowym. Wynika stąd, że terminy przedawnienia zakreślają granice czasowe, w ramach których może zostać wytoczone powództwo, złożony odpowiedni wniosek lub postawiony zarzut. Jeżeli upłynie termin przedawnienia, a wierzyciel wystąpi do sądu z powództwem opartym na przedawnionym roszczeniu, na wniosek pozwanego - dłużnika podnoszącego zarzut przedawnienia, sąd oddali powództwo. Jeżeli zarzut przedawnienia nie zostanie przez dłużnika podniesiony, sąd rozpatrzy powództwo, tak jakby przedawnienie nie nastąpiło.

Przepisy normujące przedawnienie mają charakter *ius cogens*, co oznacza, że normy prawne, których treść i zakres da się odczytać z tych przepisów, są bezwzględnie obowiązujące. Sąd Najwyższy określił charakter przepisów o przedawnieniu oraz ich *ratio legis*, stwierdzając, że przepisy o przedawnieniu "mają charakter stabilizujący stosunki prawne i gwarantują ich pewność (...), dopuszczenie bowiem możliwości realizowania roszczeń bez jakiegokolwiek ograniczenia w czasie prowadziłoby do sytuacji, w której strona pozostawałaby przez dziesiątki lat w niepewności co do swej sytuacji prawnej" (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1991 r., w sprawie o sygn. akt III CRN 500/90).

Ustawowym skutkiem przedawnienia roszczenia jest powstanie po upływie terminu przedawnienia po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia, czyli tzw. zarzut peremptoryjny. Wykonanie tego uprawnienia powoduje, że roszczenie już nie może być skutecznie dochodzone. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienie (tak uchwała SN z 10.11.1995r., III CZP 156/95).

Podniesienie więc przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia głównego rozciąga się również na odsetki, których w wysokości ustawowej żądał powód za okres od dnia 06 listopada 2014 r. do dnia zapłaty. Wspomnieć w tym miejscu należy, że roszczenie o odsetki za opóźnienie przedawnia się najpóźniej z chwilą przedawnienia roszczenia głównego.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

Przy czym stosownie do treści art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie. Natomiast bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; (art. 123 § 1 pkt 1 kc). Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. W razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone (art. 124 kc).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż w sprawie bezspornym było, iż pozwanej został udzielony przez Bank kredyt w ramach prowadzonej przez kredytodawcę działalności gospodarczej. Natomiast do wypowiedzenia umowy kredytu doszło w dniu 2 stycznia 2011r. Zatem z tą chwilą wierzytelność wynikająca z tej umowy stała się wymagalna i od tej daty rozpoczął trzyletni bieg terminu przedawnienia. Do przerwania biegu przedawnienia doszło poprzez złożenie przez pierwotnego wierzyciela wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w dniu 04 kwietnia 2011 r. Postanowienie w tym przedmiocie zostało wydane w dniu 17 maja 2011 r. Wówczas termin przedawnienia rozpoczął swój bieg na nowo. Natomiast pozew został złożony w dniu 06 listopada 2014 r., a zatem po upływie 3 – letniego terminu przedawnienia. Strona powodowa podnosiła co prawda, iż w okresie pomiędzy wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności, a wniesieniem pozwu doszło do kolejnego przerwania biegu terminu przedawnienia poprzez złożenie wniosku o wszczęcie egzekucji przez pierwotnego wierzyciela. Wskazać jednak należy, iż strona powodowa nie wykazała przerwania biegu terminu przedawnienia w tym okresie, do czego była zobowiązana zgodnie z art. 6 kc i 232 kpc. Nie przedłożyła bowiem takich dokumentów, które pozwoliłyby uznać Sądowi, iż postępowanie egzekucyjne doprowadziło do przerwania biegu terminu przedawnienia. Wnioskować należy, iż nie każda egzekucja prowadzi do przerwania biegu ww. terminu. Natomiast Sąd nie ma wiedzy w jaki sposób przedmiotowe postępowanie egzekucyjne się zakończyło. Niewykluczone jest, iż mogła być taka sytuacja, że Komornik Sądowy umorzył postępowanie na wniosek wierzyciela z uwagi na fakt, iż w toku tego postępowania doszło do przelewu egzekwowanej wierzytelności. Mogło być również i tak, że wierzyciel cofnął wniosek o wszczęcie egzekucji, co stanowiło postawę do jej zakończenia i umorzenia postępowania egzekucyjnego. Wówczas co istotne postępowanie prowadzone na podstawie wniosku o wszczęcie egzekucji, który został następnie cofnięty nie przerywa biegu terminu przedawnienia, gdyż pismo cofnięte nie wywołuje skutków prawnych. Nadto wskazać również należy, iż nie może doprowadzić do przerwania biegu przedawnienia roszczenia powoda czynność dokonana przez inny podmiot. Takie stanowisko przedstawił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 listopada 2014 r. sygn. akt II CSK 196/14 - wniosek o wszczęcie egzekucji nie przerywa biegu przedawnienia, jeżeli komornik umorzył postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela, który w toku tej egzekucji dokonał przelewu egzekwowanej wierzytelności. Warunkiem przerwania biegu przedawnienia przez czynność przed sądem lub innym organem, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia jest tożsamość podmiotowa i przedmiotowa. Niezbędna jest identyczność osób, na rzecz których/ przeciwko którym dana czynność obiektywnie zdolna do przerwania przedawnienia została dokonana.

Należy zauważyć, że skuteczne podniesienie zarzutu przedawnienia jest wystarczające do oddalenia powództwa bez potrzeby ustalenia, czy zachodzą wszystkie inne przesłanki prawnomaterialne uzasadniające jego uwzględnienie. W

razie podniesienia zarzutu przedawnienia badanie tych przesłanek jest zbędne. Mając na uwadze powyższe, Sąd uznając, iż wierzytelność dochodzona przez powoda uległa przedawnieniu, powództwo na mocy art. 118 kc oddalił.

Zarządzenia:

1. (...)
2. (...)
3. (...)